

BATIKAN KÖSE
Şahsi Düşler ve Onur Kırıcı Gerçekler

BATIKAN KÖSE 1995 İstanbul doğumlu. Öyküleri *Kitaplık* dergisinde yayımlandı. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Prof. Sami Şekeroğlu Sinema-TV Merkezi'nde okuyor.

İletişim Yayınları 2248 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 373

ISBN-13: 978-975-05-1867-6

© 2015 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2015, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

KAPAK ve KAPAK İLLÜSTRASYONU Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Aybars Yanık

BASKI ve CLT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 38 46

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

BATIKAN KÖSE

Şahsi Düşler ve Onur Kırıcı Gerçekler

İçindekiler

Öykü Dükkânı.....	7
Misafirli Çocuklu Zeytinli Rüyanın Psikanalizi.....	11
Şahsi Düşler ve Onur Kırıcı Gerçekler.....	15
Robot Sevgilim.....	19
Rüya Vergisi.....	23
Yaratıcı İntiharlar Departmanı.....	29
Karşı Motelin Yanıp Sönen Mor IşığI.....	35
Ekinsiz Topraklarda.....	39
Bir Öykü Nasıl Yazılır?.....	43
Korkuluk.....	49
Paslı Demlik Masalı.....	53
Koltuk Parası.....	57
Meddahbaşı Mehmet Rıza'nın Manav Torunu.....	61
Hık.....	67
İlk Buluşma.....	73
Babamın Postmodern Otobiyografik Romanı.....	79

Küçük Sürprizler.....	83
Dünden Kalan Çay.....	85
Tanrının Yırtmacı.....	89
Bir Buluşmanın Cirosu.....	95
İki Peri Masalı.....	99
Çavdar Tarlasında Çavlan.....	103
Olimpos'tan Beşiktaş'a.....	107

Öykü Dükkânı

“Abi bana iki öykü sar.”

“Az bekle çıkar.” Elleri yana yana tezgâha öyküleri bıraktı, üstü başı mürekkepti. Elimi uzattım, “Dokunma,” dedi. Yazıcıdan yeni çıkmışlar.

“Durum mu olay mı yeğenim?” dedi.

“Olay olsun,” dedim, bu ara pek durumum yok. Sardı iki tane, poşete attım, tuttum evin yolunu. Genç bir çocuk önümde, abi öykü parası, taze kitap kokusu aldım kitabevinin önünden geçerken. Kaçakçı dikildi önüme, deminki genç çocuğun akrabası olacak. “Abi, yeni bir olay geldi. Böyle yazılmıyor artık.” Anlattı uzun uzun, durumcuyum dedim. “Bulamazsın abi, zabıta topladı durumcuları.” Hayırlı işler dedim, ayrıldım. Yüzlerce cilt dizilmiş vitrinlere onlarca renkte, sevgililer camdan masalara oturmuş karşılıklı kitap okumak için. “İki ayrıç daha alabilir miyiz?” diyor adam, gü-lümsüyor kız. Sokağa bakan kara tahtaya beyaz tebeşirle yazılmış fiyatlar. Pahalı değil, bulut kızla buraya gelmeli.

“Poşetin ağzını aç, hamur oldu öyküler,” dedi annem. Oturduk sofraya, ana oğuluz zaten. İki öykü yetiyor bize.

Eskiden hep durum öyküsü okurduk, haftada bir gün de balkonda roman yapardık. Durumumuz iyiydi o zamanlar. Belediyenin öykülerine kaldık şimdi. Ramazan kolisi de var, iki durum, iki olay çıktı içinden. Antoloji yaparız evdeki bayatlarla. Yüzü asıldı annemin, yazım yanlışı bulmuş. “Keyfim kaçtı,” deyip kalktı sofradan. Benim de kaçtı, öykümü yarım bırakıp balkona çıktım. “Söylerim,” dedim “dışarı çıkacaktım zaten.” Nereye gideceğimi sormadı. Köprüden geçen taksilere, otobüslere baktım. Camdan binalara, sekiz romanlık kira getiren dairelere daldım. Aklıma iki paragraf atıp çıktım evden. Duraktan bulut kızı aldım, o konuşurken bir güzele kaydı gözlerim. O görmedi, belki gördü de kendimi avutuyorum. Kalabalığa karıştık, elini tutacaktım, cebine soktu. Kızıldı, bulutların oluşturduğu bir yastığa benzettim saçlarını. Yağmurlu bir gece vakti çıktığımız sinema önünde kırmızı elbisesi üstündeyken sigarasını yakmaya çalışışını hatırlayıp ona anlatmadım. Kaşlarını kaldırır, gülerken benim nadiren sustuğum vakitler bir şeyler anlatırdı. Kitabevinin önünde durduk, kitap kapaklarına bakıp konularımı tahmin ettik. Kuleden dışarı bakıyordu kızıl kız, gök turuncu, ucu kıvrık sarı bulutların.

“Prensini bekliyor,” dedi.

“Kız bakire,” dedim. “Pencereden sepet salmış, karpuzcu-yu bekliyor. Bakkal çırağı da kıza yanıktır kesin.” Yüzüme baktı, gülümsedi. Bugün de maviydi gözleri. Sıkıldım oyundan. Dolaştık. Şarkılar yazdım ona içimden, melodisini işitip de bakmadı. Dergilere baktık alamayacağımız, bir gazete öykü eki verecekmiş de kalmamış. Kalabalığın içinden geçtik sahile inerken, iki öykü için bıçaklamışlar kadını, yerde yatıyor öylece. O bakmadı, B.’ye rastladık. Anlattı durmadan, tanıdığım biri ölmüş. Gülesim geldi, güldüm, şaşırıldı bulut kız. Belki ölüm şekli belki de sadece ölmüş olması güldürdü beni. Anneme anlatsam kızardı. Görüşmeyeceğimizi bi-

lerek görüşürüz diyecektik ayrılırken. Sahilde yürürken anlatmaya başladım hikâyemi. Bulut kız diye seslendim içimden. “Evimizde kitaplıklar olacak. Her gün farklı bir roman okunacak soframızda, renk renk ayraçlar kullanacağız,” dedim. İnandın. Yürüdük sahil boyunca, deniz fenerlerini, kaçak öykücülerini geçtik. El ele tutuşmadık, çekinirdin belki. İnsanların sesine tıkadık kulaklarımızı, sonra bizim olaysız öykümüz başladı.